

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/41/2019
Identifikačné číslo spisu:	2215216614
Dátum vydania rozhodnutia:	18.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2215216614.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom v Žiline, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému V. C., narodenému XX. XX. XXXX, bývajúcemu v W. Z., B. Z. XXXX/XX, o zaplatenie 3 792,71 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 14C/467/2015, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 5. júna 2018, sp. zn. 26Co/243/2017, takto

rozhodol:

Dovolenie o d m i e t a.

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Žalobou podanou na Okresnom súde Dunajská Streda sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému zaplatenia nesplatenej časti úveru s príslušenstvom, ktorý mu bol poskytnutý na základe úverovej zmluvy uzavretej dňa 05.08.2014.

2. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 19. októbra 2016 č. k. 14C/467/2015-53 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 3 360,87 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3 360,87 Eur od 21. 07. 2015 až do zaplatenia, a to v mesačných splátkach po 50,- Eur, splatných vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca počnúc od právoplatnosti rozsudku, až do úplného zaplatenia dlhu, s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky je zroční celý zvyšný dlh. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,22 %.

3. Proti zamietajúcemu výroku predmetného rozsudku súdu prvej inštancie podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 05. júna 2018 sp. zn. 26Co/243/2017 tak, že rozsudok prvoinštančného súdu v jeho zamietajúcom výroku čiastočne zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni ďalších 613,97 Eur a 5% p. a. úrok z omeškania zo sumy 610,39 Eur od 21. júla 2015 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti zamietajúceho výroku napadnutý rozsudok potvrdil. Vo výroku o zročnosti dlhu v splátkach napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovanému povolil splácať plnenie priznané žalobkyni v napadnutom rozsudku, ako aj v tomto rozsudku

v mesačných splátkach po 127 Eur zročných vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca počnúc po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s jednou splátkou má za následok zročnosť celého plnenia. Rozhodol aj o náhrade trov konania.

4. Proti výroku rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu o zamietnutí žaloby v časti nároku na zaplatenie úroku 15,9 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 3 792,71 Eur od 21. 07. 2015 do zaplatenia, podala žalobkyňa dovolanie, ktoré odôvodnila poukazom na § 421 ods. 1 písm. b) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), t. j. nesprávnym právnym posúdením veci odvolacím súdom v otázke, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Vyčítala odvolaciemu súdu nesprávnosť jeho právneho záveru, že úrok z istiny jej prináleží iba do vyhlásenia splatnosti celého úveru. Podľa jej právneho názoru trvá nárok na zaplatenie úroku od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatnení. Navrhla preto rozsudok odvolacieho súdu, ako aj prvoinštančného súdu v napádanom rozsahu zrušiť.

5. Žalovaný sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), za ktorú koná jej zamestnanec s vysokoškolským právnickým vzdelaním druhého stupňa v súlade s ustanovením § 429 ods. 2 písm. b) C. s. p., že ide o dovolanie, ktoré spĺňa náležitosti stanovené zákonom (§ 428 C. s. p.), zaoberal sa bez nariadenia pojednávania jeho prípustnosťou a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné ako neprípustné odmietnuť. Najvyšší súd na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) uvádza nasledovné:

7. V zmysle § 422 ods. 1 písm. a) a b) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy a v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Podľa § 422 ods. 1 písm. c) C. s. p. dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Podľa odseku 2 tohto ustanovenia na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

8. Citované ustanovenie obmedzuje prípustnosť dovolania pre nesprávne právne posúdenie veci tzv. majetkovým cenom (ratione valoris). Limituje prípustnosť dovolania určením výšky sumy, ktorá má byť predmetom dovolacieho prieskumu, pričom túto výšku viaže na desaťnásobok minimálnej mzdy vo všetkých sporoch, ktorých predmetom je peňažné plnenie. Výnimku predstavujú spory s ochranou slabšej strany, keď, vychádzajúc z koncepcie zvýšenej ochrany týchto definovaných subjektov, je majetkový cenový znížený na dvojnásobok minimálnej mzdy, aby v týchto sporoch bola ponechaná možnosť dovolacieho prieskumu i pri nižších sumách plnenia. To znamená, že pokiaľ je dovolaním napadnutý výrok rozhodnutia odvolacieho súdu o peňažnom plnení, je dovolací prieskum pre nesprávne právne posúdenie veci možný, len ak peňažné plnenie prevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, resp. v sporoch s ochranou slabšej strany dvojnásobok minimálnej mzdy. V prípade príslušenstva pohľadávky sa prípustnosť dovolania odvíja od rovnakých limitov ako pri istine.

9. V preskúmvanej veci je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, ktoré je tvorené ročným úrokom vo výške 15,90 % zo sumy 3 792,71 Eur od 21. 07. 2015 do zaplatenia. V čase začatia dovolacieho konania (30. 07. 2018) výška príslušenstva predstavovala sumu 1 827,29 Eur. Výška minimálnej mzdy v čase podania žaloby (14. 09. 2015) bola 380,- Eur [podľa § 1 písm. a) Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 297/2014 Z. z., ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2015]. Odvolací súd teda rozhodoval v dovolaní napadnutom výroku o peňažnom plnení neprevyšujúcom desaťnásobok minimálnej mzdy (3 800,- Eur). Prípustnosť dovolania žalobkyne bola preto v zmysle § 422 ods. 1 písm. a) C. s. p. vylúčená.

10. I keď v preskúmvanej veci išlo o tzv. spotrebiteľský spor, teda spor s ochranou slabšej strany, pre posúdenie prípustnosti dovolania neprichádzalo do úvahy uplatnenie nižšieho majetkového cenzu, t. j. dvojnásobku minimálnej mzdy v zmysle § 422 ods. 1 písm. b) C. s. p. Účelom zníženia majetkového cenzu v sporoch s ochranou slabšej strany je totiž podľa dôvodovej správy k C. s. p. zvýšená procesná ochrana slabšej strany, ktorou je v spotrebiteľskom spore spotrebiteľ. Táto zvýšená procesná ochrana spočíva v sprístupnení dovolania i pri nižšej sume peňažného plnenia. Znížený majetkový cenzus sa teda v spotrebiteľskom spore uplatní, ak dovolateľom je neúspešný spotrebiteľ. Pokiaľ je však dovolateľom neúspešný dodávateľ, pre posúdenie prípustnosti dovolania platí majetkový cenzus vo výške desaťnásobku minimálnej mzdy. Táto interpretácia neodporuje princípu rovnosti zbraní, pretože je všeobecne známou skutočnosťou, že rovnosť subjektov je v určitých sporoch (vzhľadom na postavenie strán) len fikciou, na ktorú zákonodarcia v C. s. p. reagoval tzv. pozitívnou diskrimináciou, t. j. osobitnou právnou úpravou sporov s ochranou slabšej strany. Za takéto spory sa považujú spotrebiteľské spory, antidiskriminačné spory a individuálne pracovné spory (§ 290 až § 323 C. s. p.), pričom slabšou stranou v nich je spotrebiteľ, zamestnanec a diskriminovaný. Ochrana slabšej strany spočíva v tom, že sa jej priznáva viac práv za účelom docieľenia rovného postavenia s druhou stranou sporu, a teda dôsledného naplnenia princípu rovnosti zbraní.

11. So zreteľom na uvedené najvyšší súd dovolanie žalobkyne podľa § 447 písm. c) C. s. p. ako neprípustné odmietol.

12. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže mu žiadne preukázané trovy v dovolacom konaní nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.